

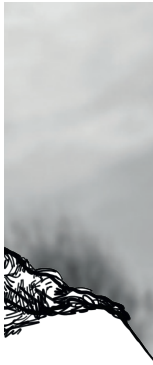
Saima Sorgho

Van sportief tot sociaal, van dansen tot kansen

*Bij JES – een stadslabo voor kinderen en jongeren in Antwerpen, Brussel en Gent – zijn we met veel jonge vrijwilligers die verantwoordelijkheid opnemen. Het is een onderdeel van de manier waarop JES met jongeren wil werken. We staan naast de jeugdwerkers en bouwen samen met hen aan nieuwe projecten of evenementen. Als jong meisje ben ik de Antwerpse werking binnengelopen en doorheen de jaren heb ik superveel ervaring kunnen opdoen. Je kan gewoon deelnemen aan de activiteiten, maar als je extra interesse toont is er meer mogelijk. JES creëert kansen, breekt een speelveld open waarbinnen jongeren ervaring kunnen opdoen met vallen en opstaan. Hieruit groeien geëngageerde en talentvolle jongeren die zich dan weer inzetten voor de organisatie of zich verder gaan ontwikkelen binnen hun interesseveld. Veel generaties kunnen hierover al getuigen.**

Van danslessen tot levenslessen

De meeste bezoekers van het Cultureel Centrum in Luchtbal bezien de danslessen als een puur consumptief aanbod waar jonge meisjes zich voor kunnen inschrijven. Maar het is zoveel meer dan dat. Doorheen de jaren heeft dans een groeiende impact gehad op mijn leven. Het is mijn belangrijkste uitlaatklep geworden, maar ook een manier om mezelf te vinden en me te kunnen uiten. Dans is meer dan sport. Het brengt mensen samen, geeft ruimte voor expressie en kan heel verbindend werken. De rol die deze werking in de wijk speelt, merkte ik pas op toen ik mijn hogere studies aanvatte en niet

Over Saima Sorgho

Saima Sorgho (°1999) heeft Burkinabese roots en groeide op in de bruisende en bijzonder diverse Antwerpse wijk Luchtbal. Ze genoot er lager onderwijs aan de Vrije Basisschool Maria Boodschap en trok voor haar middelbare studies naar het Groenendaalcollege in Merksem. Momenteel volgt ze de bacheloropleiding Rechtspraktijk aan de Karel de Grote Hogeschool in Antwerpen. Ze kwam voor het eerst in aanraking met het jeugdwerk via de Antwerpse dienst Pleinontwikkeling. Ze startte er als deelneemster en toen de organisatie in 2012 werd overgenomen door JES kon ze er zich ook verder ontplooiën. Ze werd vrijwilligster en uiteindelijk dansleerkracht. Ze is heel actief binnen deze werking, maar zet ook met plezier haar schouders onder andere projecten (zowel bij JES als bij partnerorganisaties), waarbij dans vaak de rode draad is. Zo gaf ze in 2019 bijvoorbeeld samen met andere vrijwilligers het evenement DanceDust vorm en was ze als dansdocent actief binnen het BISproject, een multidisciplinair workshopweekend rond dans, zang, rap, muziek en mode. Vandaag is Saima één van de drijvende krachten achter Rashata, de danswerking op Luchtbal. Met haar engagement vestigt ze de aandacht op de sociale rol van de werking en visualiseert ze de impact die een danswerking kan hebben op het sociale weefsel van de wijk.

meer kon deelnemen aan de danslessen. Ik had er nooit bij stilgestaan wat deze werking voor mij en voor de buurt allemaal betekende. Dat inzicht was een keerpunt voor mij en toen heb ik beslist om de werking mee te ondersteunen. Ik ben gesprekken aangegaan met de coördinator en enkele jeugdwerkers van JES en ik ben ook plannen beginnen maken met de toenmalige dansleerkrachten en enkele geëngageerde meisjes. Het viel mij op hoeveel ideeën er bij iedereen zaten om de werking verder uit te bouwen. We organiseerden danskampen, deden aan teambuilding, gaven de werking meer structuur, leidden hulpcoaches op en versterkten het contact met de kinderen en ouders. Dit past ook perfect in de visie van JES, waardoor onze werking is kunnen groeien. Het was uiteraard ook niet allemaal rozengeur en maneschijn. We moesten obstakels overwinnen en problemen oplossen, maar ook daar hebben we allemaal veel uit geleerd; ook JES zelf als organisatie.

De sociale rol van de danswerking

Ik besef dat ik veel meer ben dan iemand die danspasjes aanleert. Mijn rol is doorheen

de jaren sterk gegroeid en er is veel verantwoordelijkheid bijgekomen. Ik ben een aanspreekpunt geworden voor ouders en kinderen en leer hun persoonlijke struggles en gezinssituaties kennen. Zo help ik de meisjes bijvoorbeeld met het opmaken van een cv, bied ik een luisterend oor wanneer ze dit nodig hebben, stel ik me op als bemiddelaar wanneer er conflicten zijn, maar ben ik ook streng als het moet.

Sport wordt meer en meer ingezet als middel, en niet als uiteindelijk doel. Onze danswerking bestaat uit ongeveer tachtig meisjes die deelnemen vanuit hun interesse in dans, maar gaandeweg groeit er een band van vertrouwen tussen hen en de dansleerkracht, de jeugdwerkers en de organisatie. Voor de meisjes fungeert de danswerking als een 'safe space', een plek waar ze zichzelf kunnen zijn, waar er vertrouwen is en een gevoel van veiligheid heerst. Vanuit dit fundament kan er breder gewerkt worden en vinden de meisjes, maar ook ouders, een aanspreekpunt waar ze terecht kunnen met zeer diverse vragen en bezorgdheden. Telkens wordt er gezocht naar de juiste ondersteuning.

Hier ligt dan ook de kracht van onze danswerking. Het betreft een hele generatie jonge dames en verbindt hen via hun interesse in dans, maar daagt hen ook uit een breder engagement op te nemen en biedt hen bovenal een veilige omgeving waarin ze zich als individu en als groep kunnen ontplooiën.

Door mijn engagement ben ik een aanspreekpunt geworden binnen de wijk. Veel professionals van het Cultureel Centrum en jeugdwerkers van JES, maar ook andere organisaties weten me te vinden om samen verschillende projecten op poten te zetten. Dit was geen eenvoudig parcours. Het heeft impact gehad op de verhoudingen tussen mij en de deelnemers, jeugdwerkers en partners. Het heeft veel tijd en energie gevraagd en is zeker niet zonder conflicten verlopen, maar op het einde van de dag weet ik nog steeds waarvoor ik het doe: voor de meisjes. Zij zijn mijn voornaamste drijfveer. Via dans vinden ze elkaar en doen ze iets positief. Via dans hebben we onze plek kunnen claimen. Onze veilige haven, een plek waar we ervaringen kunnen opdoen en onze dromen kunnen waarmaken.

Ik geloof heel hard in dit verhaal en wil niet dat deze werking ooit doodbloedt. Dat zou ik mezelf niet kunnen vergeven. Mijn ambitie is dan ook om de werking verder te ontwikkelen en deze samen met JES klaar te stomen voor een volgende generatie, met de vurige hoop dat er meisjes opstaan die op termijn de fakkel kunnen overnemen, zodat ik me meer naar de achtergrond kan bewegen en mijn andere ambities kan najagen. Hoewel ik de werking nooit helemaal zal loslaten, daarvoor is de band te sterk.

** Zie ook de getuigenis van Ahmed Meftah (pag. 288-290).*

Cfr. toelichting op pag. 14: de afbeelding op de rechterpagina (@ Shiro | Brussel) staat volledig los van de getuigenis.